

Чиї вони діти.
А на давнім пожарищі
Іскра братства тліла,
Дотлівала, дожидала
Рук твердих та сьмілих.
І дождалась. Прозрів-еси
В попелі глибоко
Огонь добрий сьмілим серцем;
Сьмілим орлім оком;
І засьвітив, любомудре,
Сьвіточ правди, волі.
І Славян смю велику
Во тьмі і неволі
Перелічив до одного,
Перелічив трупи,
А не Славян, і став-еси
На великих купах,
На розпутті всесьвітньому,
Іезекіїлем.
І, о диво! трупи встали!
І очі розкрили!
І брат з братом обняли ся,
І проговорили
Слово тихої любови
На віки і віки.
І потекли в одно море
Славянської ріки.

Слава тобі, любомудре,
Чеху-Славянине,
Що не дав ти потонути
В німецькій пучині
Нашій правді! Твоє море
Славянськеє, нове,
За-того вже буде повне,
І попливе човен
З широкими вітрилами
І з добрим кормилом,
Попливе на вольнім морі,
На широких філях.
Славаж тобі, Шафарику,